

— Μπρέ, τὸν κατεργάρη!.. τὸν ψεύταρο!.. Καὶ μοῦλεγε πῶς τὸν στένευαν καὶ δὲν ἔμπορούσε νὰ κάμῃ βῆμα!.. Τρέχα τώρα νὰ τὸν πιάσῃς!

ΤΟ ΡΑΓΙΣΜΕΝΟ ΒΑΖΟ

[τοῦ Σουλὺ Προυδῶμ]

Με τὸ ξιπίδι μιὰ σκληρὴ μοῦ θάῃσε τὸ βάζο,
αὐτὸ ποῦ μέσα ἔτρεφα λουλουδι ἀγαπημένο.
Κροῖτο κανεῖς δὲν ἄκουσε... τοῦ κάκον τὸ κυττάζω...
ναῦρω τὸ μέρος δὲν μπορῶ ποῦ εἶνε θραϊσμένο.

Κουφή πληγὴ μερόνυχτα τὸ τρώει, τὸ δαγκάνει,
τριγύρω του ἀπλώνεται καὶ μέσα του προβαίνει,
καὶ σιάλα-σιάλα τὸ νερὸ τοῦ φεύγει καὶ τὸ χάνει·
τὸ λουλουδο μαραίνεται, ζωὴ πλιά δὲν τοῦ μένει.

Κανεῖς δὲν ὑπωπτεύθηκε, δὲν ξέρει τὴν αἰτία,
καὶ ὅλοι τὸ κυττάζουνε μὲ βλέμμα ἀπορημένο·
μιὰ τὸ γιὰλὶ ἐφθάρθηκε, δὲν ἔχει θεραπεία,
ᾄ! μὴ τὸ ᾄγγίξης, πρόσσεχε, γιὰτ' εἶνε θραϊσμένο.

Καὶ ἡ καρδιὰ πολλὰς φορὲς κρουφὰ-κρουφὰ θραΐζει
σὰν τὴν ἀγγίξη ἄσπλαχνο κι' ἀγαπημένο χέρι·
ὁ πόνος εἶνε μυστικός, κανεῖς δὲν τὸν γνωρίζει,
μιὰ ὅμως αὐξάνει ὁλονὲν καὶ θάνατον θὰ φέρῃ.

Γερὴ σιὰ μάτια ἡ καρδιὰ τοῦ κόσμον πάντα μένει,
μιὰ... μὴ τὴν ᾄγγίξης, πρόσσεχε, γιὰτ' εἶνε θραϊσμένη.

(Μετάφρασις)

† ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΛΑΦΦΩΝ